

Til Afsnit F. Overlærerinder og kvindelige Adjunkter ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

Efter at Statens højere Almenskoler ved Lov af 24. April 1903 om højere Almenskoler m. m. § 27 var bleven aabnet for Piger som skolesøgende Elever, og der derefter var bleven indført kvindelige Lærerkrafter ved de Skoler, hvortil Pigerne kunde faa Adgang, udkom under 13. November 1903 Lov om Lønninger for Overlærerinder og Lærerinder ved Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt. Lønningssatserne i denne Lov er fastsat i Forhold til de da for de mandlige Læreres Lønninger i Henhold til Loven af 12. April 1892 gældende Bestemmelser. Overlærernes Lønning efter Loven af 1892 var 3,000 Kr. aarlig, stigende hvert 5te Aar med 300 Kr. indtil 4,200 Kr. og Adjunkternes 1,800 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 2,400 Kr. og derefter med 300 Kr. indtil 3,000 Kr. Som passende i Forhold hertil blev Overlærerindernes Lønning ved Loven af 13. November 1903 sat til 2,400 Kr., stigende hvert 5te Aar med 300 Kr. til 3,300 Kr. og Lærerindernes Løn til 1,500 Kr., stigende hvert 3die Aar med 200 Kr. til 2,100 Kr. og derefter med 300 Kr. til 2,400 Kr.

Ved Lov af 8. Maj 1908 om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt forhøjedes de mandlige Læreres Lønninger, idet Overlærernes Lønning efter denne Lov er 3,600 Kr., stigende hvert 4de Aar med 400 Kr. til 4,800 Kr., og Adjunkternes 2,400 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr., indtil 3,600 Kr., og efter 20 Aars Tjenestetid med 400 Kr. til 4,000 Kr.

Ved denne Lønningsreform medtog man ikke de kvindelige Lærerkrafteres Lønninger, og Forholdet mellem de mandlige og kvindelige Læreres Lønninger forrykkedes derved meget betydeligt.

Lærerforeningen har siden da ved forskellige Lejligheder fremført Ønsket om en Regulering af Lærerindeløningerne, saaledes at disse kunde bringes i passende Forhold til de i 1908 indførte Lønnings-

regler for de mandlige Lærere i Stedet for vedblivende at hvile paa Lønsatser, som var opstillede paa Basis af de i 1903 for Mændene gældende, fra 1892 stammende Lønningssatser. Lærerforeningen har dernæst paapeget, at en Forhøjelse af Lærerindeløningerne er paakrævet af Hensyn til Skolerne. Nu da Fællesundervisningen er indført som den almindelige Regel ved Statsskolerne — kun fra Metropolitanskolen og Odense Katedralskole er Pigerne endnu udelukkede — maa Statsskolerne nødvendigvis kunne sikre sig en Tilgang af kvindelige Adjunkter, som er kvalificerede til at gennemføre Undervisningen i deres Fag paa alle Skolens Trin, og en saadan Tilgang kan ikke sikres med de nugældende Lønningssatser.

Ministeriet maa være enig med Lærerforeningen i, at baade Hensynet til Skolerne og til de kvindelige Adjunkter nødvendiggør en Forhøjelse af disses efter Nutidens Forhold i Virkeligheden meget smaa Lønninger. Det forekommer derhos Ministeriet, at det vilde være i Strid med den i de senere Aaringer stedfundne Udvikling med Hensyn til Kvindens hele Stilling i det offentlige Liv at opretholde den Afstand mellem Betalingen for Mændenes og Kvindernes — navnlig paa det her omhandlede Omraade i alt væsentligt ensartede — Arbejde, som har været raadende i de hidtil gældende, foran nævnte Lønningslove.

I det her foreliggende Forslag har man derfor baade med Hensyn til Begyndelseslønnen, Tidspunkterne for Oppebærelse af Alderstillæg og Antallet af Alderstillæg bragt Satserne i Overensstemmelse med de ved Loven af 1908 for de mandlige Lærere indførte, alene med den Undtagelse, at man har udeladt den sidste Stigning for de mandlige Adjunkter — til 4000 Kr. efter 20 Aars Tjenestetid —, idet man har ment, at der ikke for Kvindernes Vedkommende har været den samme Anledning til at give dette Tillæg, — som bringer Lønningen op paa samme Beløb